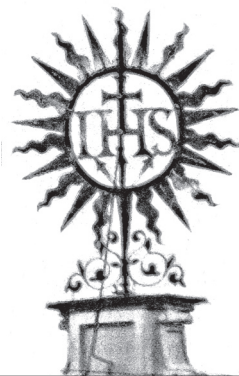

PRZYKOŚCIELE UNIWERSYTECKIM

PISMO WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ POD WEZWANIEM
NAJŚWIĘTSZEGO IMIENIA JEZUS WE WROCŁAWIU

Numer 1(49), Rok XII

Marzec 2014

Słowo Proboszcza

Droga Wspólnota parafialna!

Rekolekcje wielkopostne.... Zaproszenie w nich kieruje Chrystus do każdego i każdej z nas, upominając: *Cóż pomoże człowiekowi, choćby cały świat zyskał, a na duszy swojej szkodę poniósł?* (Mt 16, 26) Ktoś powiedział, że rekolekcje to są takie lekcje, na których człowiek powinien stać się lepszy. Są to jednak bardzo trudne lekcje, gdyż stać się lepszym nie jest sprawą łatwą, co więcej – lepsi nie stajemy się od razu.

Rekolekcje są czasem, w którym mamy się głęboko zastanawiać nad tym, co mamy robić, aby całym swoim życiem być coraz bliżej Boga. Rekolekcje są również czasem odnowienia naszego przymierza z Bogiem, zawartego na chrzcie świętym, a odnawianego stale w sakramentach Eucharystii i Pokuty.

Zastanówmy się nad naszą wiarą, czy rzeczywiście jest to wiara żywa i utwierdzona, potrafiąca swą mocą zbliżać ludzi do Boga. Zastanówmy się nad naszą nadzieją, czy jest na tyle mocna, aby myśl o szczęściu wiecznym była dla nas drogowskazem do wszelkiego

działania. Zastanówmy się nad naszą miłością, czy jest cierpliwa, łaskawa, czy nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą, nie dopuszcza się bezwstydu, czy nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego i nie cieszy się z niesprawiedliwości?

trud i odpowiedzmy na Chrystusowe zaproszenie, stawajmy się lepsi, kroczy drogą ewangelicznej doskonałości.

O modlitwne wsparcie proszę chorych i cierpiących.

Wasz proboszcz, ks. Arkadiusz

Od marca w każdą trzecią niedzielę miesiąca, o godz. 12.30, będą odprawiane w naszym kościele Msze św. w języku łacińskim w rycie posoborowym. Ich oprawę liturgiczną uświetnią będzie parafialny chór „Maria-num” pod dyktando Marka Zborowskiego.

Podczas tej wyjątkowej liturgii usłyszemy m.in. jako chorał gregoriański „Asperges me” i „Pater noster”, na wejście natomiast motet „Introibo ad altare dei”. Na Ofiarowanie (Ofertorium) i na Komunię św. będą śpiewane zarówno utwory w języku łacińskim, jak i polskim. Ponadto liturgię ubogacą dialogi mszalne w języku łacińskim.

Łacina nie przestała być językiem Kościo-

Msze św. w języku łacińskim

ła katolickiego. Chociaż Msza św. odprawiana jest w językach narodowych, gdy zbiorą się wierni z różnych stron świata, bardzo często modlą się po łacinie. Uzasadnieniem tego jest fakt, że Msza św. jest kontynuacją jednej jedynej Ofiary, która jest niezmienna. A ponieważ Najświętsza Ofiara składana jest za pośrednictwem Kościoła i jest jego oficjalnym aktem, powinna być sprawowana w języku, który najlepiej reprezentuje Kościół, a była nim od wieków łacina. Tradycja Kościoła traktuje ten język jako swoje dziedzictwo.

Dla wiernych zgromadzonych w naszym kościele w tych Eucharystiach części stałe Mszy św. w języku łacińskim będą dostępne na specjalnie w tym celu przygotowanych kartkach leżących na ławkach.

Na ostatniej stronie naszej gazetki znajdują się również części stałe Mszy św. po łacinie – do ewentualnego wycięcia i wykorzystania właśnie na tej Mszy św.

Serdecznie zapraszamy do uczestnictwa w tej nowej propozycji duszpasterskiej!

Bożena Rojek

Dobiegła końca wizyta duszpasterska, zwana kolędą. Trwała od 2 do 29 stycznia włącznie. Katolickie domy na terenie naszej parafii odwiedzaliśmy we trzech: piszący te słowa wraz z księżmi Bartoszem i Rafałem. Kolęda jest bardzo mocno osadzona w polskiej tradycji kulturowej. Wynika także z Kodeksu Prawa Kanonicznego, który nakłada na duszpasterzy obowiązek odwiedzania swoich parafian. Głównym celem odwiedzin duszpasterskich jest wspólna modlitwa, błogosławieństwo domowników i mieszkania oraz wzajemne poznanie się i możliwość bezpośredniej rozmowy. Kolęda stwarza okazję do rozeznania warunków życia i potrzeb parafian, ich problemów i trosk, zarówno w sferze ciała, jak i ducha.

Coroczna kolęda jest ważnym wyznaniem wiary, publicznym przyznaniem się do wspólnoty z Bogiem i Kościołem. Często efektem takiej wizyty jest decyzja o sakramentalnym ślubie lub ślubie w ogóle, o chrzcie dziecka czy powrót na katechezę w szkole, lub rozpoczęcie przygotowań do przyjęcia sakramentu bierzmowania.

Ta wizyta duszpasterska bardzo mocno wpisuje się w całość pracy duszpasterskiej, bo jej rezultatem jest ożywienie wiary i świadomość bycia we wspólnocie Kościoła. Często jest jedynym sposobem dotarcia do parafian, którzy nie pojawiają się zbyt często w kościele. W naszej parafii jest to, niestety, także jedyny w zasadzie sposób dotarcia do dzieci i młodzieży, gdyż nie mamy tu żadnej szkoły. Warunkiem jest, że te właśnie dzieci i młodzież będą obecni na kolędzie, jeżeli już w tych domach zostały otwarte drzwi dla księdza.

Spotkaliśmy się z wieloma problemami, często bardzo trudnymi: **rodzinnymi**, np. samotność wielu starszych osób. To smutne słyszeć, że dzieci nie odwiedzają starszych rodziców, bo mają swoje życie, wiele pracy. Bywa, że obraziły się na starszą matkę lub ojca... Przeżywalismy też radości, kiedy cała rodzina stawała do modlitwy z księdzem: ojciec i matka, i dzieci, ale nie tylko te małe, ale także dorastająca córka czy syn student. Bo tak sobie poukładali obowiązki, żeby być na kolędzie. Świadczy to o ich ogromnym szacunku nie tylko do kapłana, ale nade wszystko do swoich rodziców. *Rodzina zjednoczona na modlitwie, zjednoczona pozostaje* mawiał bł. Jan Paweł II. A, niestety, w wielu naszych domach modlitwa przy okazji kolędy jest jedyną wspólną modlitwą w rodzinie. Cieszy natomiast fakt, że większość dzieci, nawet tych najmniejszych, np. 2-letnich zna już podstawowe modlitwy. Łatwo zauważyć dzieci, które są co niedziela na Mszy św. One są oswojone z atmosferą modlitwy, wiedzą, jak złożyć

do niej ręce, nie krępują się wspólną modlitwą, bo jest ona dla nich czymś naturalnym.

Zauważyliśmy natomiast **problem związany z formalnościami załatwianymi w sytuacji losowej i trudnej, a mianowicie przy okazji pogrzebu**. W co najmniej kilku rodzinach, ktoś z domowników (katolik) odszedł w ubiegłych latach do wieczności, a Duszpasterstwo parafii nie zostało o tym powiadomione. Co więcej, odbył się pogrzeb (katolicki?) i był obecny kapłan. Pytamy, jaki? W odpowiedzi słyszymy, że zakład pogrzebowy zajął się kompleksowo wszystkimi spr-

Sprawozdanie pokolędowe AD 2014

Nie wstydzmy się być wierzącymi!

wami związanymi z pogrzebem, a więc postarał się także o księdza na katolicki pochówek. Pragniemy zauważyć i mocno podkreślić, że kapłan katolicki jest związany z konkretną parafią, a nie z zakładem pogrzebowym. Biskup posyła księdza do pracy duszpasterskiej do konkretnej parafii, a nie do zakładu pogrzebowego! Jeżeli jakiś kapłan identyfikuje się z zakładem pogrzebowym, to jest to oszust, przebieraniec, albo ksiądz polsko-katolicki. Każdy zgon osoby mieszkającej na terenie parafii należy zgłosić w kancelarii parafialnej (oczywiście, jeżeli zmarła osoba była katolikiem i chcemy katolickiego pogrzebu), i to z tej właśnie parafii nabożeństwo pogrzebowe odprawia pracujący w tej parafii kapłan.

Są też **problemy zdrowotne**. Dziękuję tym naszym parafianom, którzy zauważają swoich chorych sąsiadów, służąc im pomocą przy zakupach, przynoszeniu opału do domu, czy jakiegokolwiek innej świadczonej pomocy. To bardzo budujące, gdy mogliśmy usłyszeć od wielu zwłaszcza starszych, nie wychodzących już z domu osób, słowa: *Proszę księdza, mam takiego dobrego sąsiada....* Dziękuję za wasze otwarte oczy i serce, i wyciągnięte dłonie do pomocy!

Warto zwrócić uwagę także na to, co widzimy na ścianach naszych domów i stawiamy na półkach segmentów. Zauważyliśmy w domach katolickich (!) znaki satanistyczne poprzez wiszące na ścianach czy stojące na półkach figurki bożków pogańskich. To nie jest bez znaczenia. Dziwimy się potem, że coś złego dzieje się w naszej rodzinie. Niby mamy dobre intencje, tyle się staramy, a tu jakies licha! Warto zrobić remanent tego, co otrzymujemy od innych, czy co przywozimy z zagranicy. Trzeba nam więcej świadomości!

Dużo jest **problemów materialnych**: w wielu domach brakuje funduszy na opła-

cenie mieszkania, elektryczności, gazu, leków czy nawet żywności. W wielu mieszkaniach jest zimno z powodu wymuszonych oszczędności. Są problemy z **brakiem pracy**. Bardzo wyraźnie widać, że wielu z naszych parafian z roku na rok bardzo ubożeje.

Zgodnie z danymi Urzędu Skarbowego, na terenie naszej parafii jest zameldowanych 9160 osób. Na niedzielnej Mszę św. uczęszcza do naszej świątyni ok. 1100-1300 osób. Podczas tegorocznej wizyty duszpasterskiej otworzono 1740 drzwi mieszkań. Około 3000 osób, czyli ok. 1/3 parafian spotkało się z kapłanem w tym czasie. Zamkniętych z różnych powodów było 2741 mieszkań. Statystyka „otwartych i zamkniętych” drzwi w zasadzie nie zmieniła się w stosunku do ostatnich dwóch lat. W parafii wiele mieszkań jest wynajmowanych przez studentów. Dużo mieszkań, zwłaszcza

w starym budownictwie, jest niezamieszkałych, choć formalnie do kogoś należą i ktoś jest tam zameldowany.

Zastanawiający jest fakt, że księdza po kolędzie przyjmuje o wiele więcej osób, niż uczęszczających na niedzielą Mszę św. do naszego kościoła. Wynika to zapewne m.in. z usytuowania naszego kościoła na terytorium parafii, gdzie z jednej strony są mosty, a z drugiej bliskość kościoła garnizonowego, czy też przyzwyczajenie do chodzenia od lat do parafii dominikanów.

Mamy świadomość, że wiele kolędowych spotkań to jedyne spotkania z kapłanem w ciągu roku. Że wielu naszych braci i siostr nie odczuwa pragnienia uczestnictwa w niedziele w Eucharystii i pojawia się w świątyni *od święta do święta*. Cieszymy się jako kapłani, że mogliśmy do tych mieszkań wejść z błogosławieństwem i z tymi osobami się spotkać. Przekazaliśmy zwłaszcza tym osobom naszą gazetkę parafialną. W sumie ok. 450 egzemplarzy. Raduje również fakt, że mogliśmy się modlić z małżeństwami niesakramentalnymi, czyli małżonkami cywilnymi, którzy nie mogą zawrzeć sakramentu małżeństwa z powodu wcześniejszego rozwodu. Kiedyś wiele takich mieszkań było zamkniętych. Otwarcie na wspólną modlitwę i błogosławieństwo kapłańskie jest znakiem wrażliwości na Boga oraz potrzebą serca. Cieszyła nas taka postawa.

Odwiedziny duszpasterskie to w polskiej tradycji również okazja do złożenia ofiary na potrzeby związane z funkcjonowaniem parafii i dla kapłana za trud kolędowania. Z zebranych dobrowolnych ofiar, zgodnie z zarządzeniem Metropolity wrocławskiego m.in. przeznaczaliśmy po 1/9 części na potrzeby i utrzymanie Kurii Metropolitalnej, Seminarium Duchownego, Domu Księży

Emerytów. Opłaciliśmy rachunek za energię elektryczną zużytą w kościele za okres od sierpnia 2013 do stycznia 2014. Część ofiar przeznaczymy na zorganizowanie obsługi ruchu turystycznego w najbliższym sezonie oraz na odwilgocenie pomieszczeń piwnicznych w domu parafialnym, gdzie znajduje się Parafialne Biuro Caritas.

Mimo niełatwej nieraz sytuacji finansowej potraficie się dzielić. Widzicie potrzeby. **Dziękujemy za złożone ofiary.** W dużej mierze Wasza hojność i wielkoduszność przyczynia się do tworzenia piękna świątyni i jej utrzymania. Wasza ofiarność jest nie tylko wypełnieniem piątego przykazania kościelnego od strony materialnej, ale nade wszystko wyrazem wielkiego serca! **Staropolskim Bóg Zapłać wyrażamy wielką wdzięczność za Waszą, Bracia i Siostry, wrażliwość.**

Kolęda dla ogromnej większości stanowią religijne, a także rodzinne wydarzenia. Zauważyliśmy przemiany polskiej religijności, choć atmosfera spotkań jest lepsza niż w minionych latach. Mimo różnych trosk i problemów dostrzegliśmy wielki optymizm. Zainteresowanie wizytą i jej oczekiwaniami wydaje się, że zyskały na jakości. Mimo nie-sprzyjającego klimatu wytworzonego przez media, mimo mody na „mowę nienawiści”

wobec Kościoła i kapłanów, nasze spotkania nie były czasem narzekania i przygnębienia. Spotykaliśmy się z wielką życzliwością, radością, w atmosferze nadziei i pokoju. Kultura i inteligencja, życzliwość i dobroć nam okazywane, pełne serdeczności przyjęcie i pozytywne dostrzeganie naszej pracy duszpasterskiej, są dla nas, kapłanów, nie tylko radością, ale także zachętą do jeszcze lepszego służenia Wam, Drodzy Bracia i Siostry. **Dziękujemy** za serdeczne przyjęcia nas, za życzliwość, uśmiech, poczęstunek i za Waszą dobroć. Dziękujemy za sugestie i uwagi. Dziękujemy ministrantom za trud zapowiadania i towarzyszenia w kolędzie.

Jezus nazywa nas solą i światłem. Nie mówi: bądźcie jak sól, bądźcie jak światło. Nie mówi stawajcie się jak sól, jak światło. Ale wprost i bezpośrednio mówi: „Wy jesteście światłem dla świata, wy jesteście solą dla ziemi”. Sól w niewielkiej ilości zmienia smak potraw, nadaje jej właściwą barwę, sprawia że pokarm przestaje być mdły. Staje się niewidocznym środkiem przemiany.

Światło daje życie. Bez światła w przyrodzie ustaje wegetacja. Jeżeli brakuje światła, trudno jest się poruszać, trudno jest znaleźć kierunek drogi. Skoro więc Jezus nazywa nas dziś solą i światłem, to są to słowa podkreślające naszą niezwykłą godność i wartość. I to

bez naszej zasługi. Sam fakt bycia uczniem Chrystusa czyni nas solą i światłem.

Nie wstydzmy się być wierzącymi, tak samo jak nie wstydziliśmy się przyjąć kapłana w odwiedzinach duszpasterskich. Nasze życie nie jest i nie powinno być a-wyznaniowe, wyprane z religii i moralności, ale właśnie nią prześiąknięte, nasycone. Nasze życie powinno być święte, dobre i religijne. Mamy być solą dla tej ziemi, dla tego świata, wypranego z religii, z moralności i uczuć. Mamy być światłem jasno świecącym, a nie tłącą się i kopącą świeczką. Sól, która utraciła swój smak, nadaje się tylko do wyrzucenia. Świeczka, która nie daje światła nie jest do niczego przydatna.

Kolęda jest wielkim przedsięwzięciem ewangelizacyjnym i wymaga wiele trudu ze strony zarówno kapłana, jak i parafian. Jej owocność zależy od Was Bracia i Siostry, na ile to krótkie spotkanie, modlitwa, rozmowa rozbudzi, umocni i ożywi zaangażowanie we wspólnotę Kościoła i parafii. **Znać Chrystusa, a więc naśladować Go i żyć we wspólnocie z Nim, jest źródłem siły do wypełniania tego wezwania, które słyszymy: Wy jesteście światłem dla świata, wy jesteście solą dla ziemi!**

Ks. Proboszcz Arkadiusz Krzikoń

wraz z księżmi

Bartoszem Barczyszynem

i Rafałem Kupczakiem

Nie lękajcie się, otwórzcie drzwi Chrystusowi...

Jak to wytłumaczyć dzisiaj biednemu człowiekowi
który pozostał tu na łez padole
aby dokończyć Jego wolę ?

I ja zostałem – sierota Boży z tego samego kraju
widząc Twoje białe oblicze w całunie milczenia
słyszę jeszcze raz....

jak oklaskami żegnają Cię na Placu Piotrowym
twoja dusza już szczęśliwa – bo w raju
już nie odczuwasz tego bólu – cierpienia
zatrzymał się czas....

na zawsze, a o tym dniu kwietniowym
dziś każdy zapamięta na całym świecie
oklaski teraz brzmią jak krople deszczu – na wiosnę
które uderzają – dudniąc po blaszanym parapiecie
próbując współbrzmieć nieraz z ptasimi głosami
a teraz – i ptaki umilkły z przestachu – nie radosne

tak zbyt często deszcz kojarzy się ze łzami....
których dziś nikt nie tłumy, choć każdy inaczej
albo sercem zranionym albo duszą zboląłą
rzewnie składając do modlitwy dłonie płacząc

bo tu na ziemi nam będzie jego brakowało
przyjmij go do swego Królestwa Dobry Panie
niech zasiądzie po Twej Świętej prawicy
i stamtąd jak zawsze niech nam błogosławi
każdemu – w domu, pracy czy na ulicy
a Twoja Moc Boże niechaj jeszcze sprawi
że o co serce w modlitwie drżącym głosem
poprosi

niech będzie AMEN – i niech się tak stanie
zanosi

błaganie nad zwykłym, ludzkim losem
me serce bólem i rozpaczą przepełnione
i prosi:

zatrzymaj się biegnący wciąż człowieku
za sławą, pieniędzmi, wysokim stanowiskiem
przysiąć choć teraz na jedną chwilę
i oddaj mu pamięć – minutą milczenia – w ciszy
choć jedną minutą – one zostaną nieskończone
odmierzając ziemski czas nieprzerwanie
zaczekaj, choć już jesteśmy... w XXI wieku
i może jesteś... bardzo ważnym nazwiskiem
lecz to co masz, to aż ...i często tylko tyle
ale może ciebie tak samo Dobry Bóg usłyszy
bo jego zawsze wysłuchał w każdej potrzebie
nawrót póki czas swą duszę – niczym Szawel
bo i ciebie wysłucha....

kiedyś wszyscy razem na końcu się spotkamy
już umocnieni Miłością Świętego Ducha
jeszcze radośniej ABBA OJCZE zaśpiewamy
i będzie pośród nas nasz Święty Jan Paweł
na najcudowniejszej pielgrzymce w Niebie

Mariusz Henryk Borowczak

4 kwietnia 2005 r.

Wywiad

Afrykański powiew świeżości

Z o. Ashenafim Yonasem Abebe, misjonarzem Matki Bożej Pocieszenia, który w niedzielę, 19 stycznia, podczas wszystkich Mszy św. głosił w naszym kościele homilie i opowiadał o swoim powołaniu zakonnym i życiu w jego rodzinnym kraju, rozmawia ks. prob. Arkadiusz Krzizak

Co ma do zaoferowania afrykański ksiądz Kościołowi w Polsce?

- Bardzo wiele! Niesie powiew świeżości, tchnienie wiary młodej wspólnoty, wiary okupionej wieloma wyrzeczeniami i doświadczeniami. Działa jak odświeżacz powietrza... Lepiej! Jest otwarciem okien i drzwi – przewiewem! Trzeba jedna podjąć ryzyko, że podmuch wiatru przewraca kartki książeczki do nabożeństwa, wywieje z życia co nieco, a promień słońca odsłoni warstwy kurzu...

Ojca wspólnota liczy zaledwie 3 osoby, a zdobyliście wiele serc w całym kraju. Jak to wytłumaczyć?

- Nie jesteśmy najlepsi, nie jesteśmy jakimś tam bohaterami. Nie mówimy nawet dobrze po polsku. Trzeba mieć cierpliwość, by nas słuchać... Cokolwiek robimy, staramy się być w tym autentyczni i otwarci. Nie jesteśmy tu dla siebie, lecz dla ludzi, więc staramy się być blisko nich. Przeżywać z nimi ich troski i problemy. Bez „równych i równiejszych”, bez wznoszenia murów, bez podejrzliwości i uprzedzeń.

Spotkania z Ojcem budzą w ludziach radość, ożywienie...

- Dla Afrykańczyka to naturalne, że przeżywa wiarę w radości Zmartwychwstania. Dzielę się tym, co mam i kim jestem... Cieszę się, że Bóg przeze mnie działa, że budzi

w sercach wielu młodych przygasy gdzieś zapał. Bogu dzięki, jeśli moja obecność uświadamia im, jak wiele darów otrzymali i pobudza ich do wdzięczności za to wszystko. Ludzie, którym nie dokuczają klęski głodu i wojny, i którzy znają Chrystusa od wieków, powinni się tym cieszyć. Chryścjanin to człowiek radosny.

Czy Ojca zdaniem Polska potrzebuje ewangelizacji...?

- Nie ma takiego kraju, który by jej nie potrzebował. Nie ma też takiego człowieka, który nie potrzebowałby Bożego Słowa. Szczęśliwa jest wspólnota, która przyjmuje misjonarza, bo on może ubogacić ją doświadczeniem misyjnym. Dorastałem w Etiopii, studiowałem w Kenii i Kolumbii, teraz pracuję w Polsce. Różnic między nami jest wiele: kultura, obyczaje, język... Ale wiarę mamy tę samą: wierzymy w Chrystusa. To jest doświadczenie powszechności Kościoła. Mając tego świadomość, łatwiej jest odróżnić rzeczy istotne od tych mniej ważnych.

Jak wygląda Polska – jej mieszkańcy i ich wiara – oczami Etiopczyka?

- Polubiłem Polskę i Polaków. Szanuję Waszą kulturę i historię. Z podziwem obserwuję, jak ludzie licznie uczestniczą we Mszy św. i w nabożeństwach. Ale... wydaje się, że zewnętrznym znakiem przynależności do Kościoła brakuje gorliwej, głębokiej, autentycznej wiary. Identyfikacji z Chrystusem i Kościołem w konkretnych wyborach i posta-

for. ks. Arkadiusz Krzizak

wach. Brakuje spontanicznej modlitwy w rodzinach, praktyki czytania Pisma Świętego, dzielenia się Słowem Bożym w zwyczajnych życiowych sytuacjach. Nawet u niektórych duszpasterzy można zauważyć rutynę i znużenie w duszpasterskiej posłudze...

Czym dla Ojca jest wiara?

- Osobistym spotkaniem z Chrystusem Zmartwychwstałym. Ono otwiera moje serce na Boga i drugiego człowieka. Wiara buduje wspólnotę, burząc wszystkie mury, które dzielą ludzi na dobrych i złych, ważnych i mało ważnych. W Chrystusie wszyscy jesteśmy jedną rodziną, nie ma podziałów. Jak czytamy w Liście do Galatów: *Nie ma już ani Żyda, ani poganina (...), nie ma już mężczyzny ani kobiety*. Ten kto wierzy, naprawdę patrzy oczami Bożymi i słyszy uszami Bożymi. Mówi prawdę, jest otwarty i miłosierny. Na wzór Chrystusa.

Dziękuję za rozmowę.

O. Ashenafi Yonas Abebe, IMC, urodził się w 1978 r. w Etiopii. W 1996 r. wstąpił do Instytutu Misjonarzy Matki Bożej Pocieszenia, a następnie podjął trzyletnie studia licencjackie z filozofii. Po otrzymaniu w 2001 r. dyplomu z filozofii przez rok odbywał nowicjat w Kenii.

W 2002 r. udał się do Kolumbii, gdzie podjął studia teologiczne w Międzynarodowym Seminarium Duchownym, które ukończył w 2008 r., otrzymując dyplom magistra teologii.

Od 2008 r. mieszka w Warszawie, w pierwszej polskiej placówce Misjonarzy Consolata, zajmując się animacją misyjną i formacją młodzieżową. Uczestniczy też w różnorodnych wydarzeniach kościelnych i społecznych w wielu regionach Polski. Jest zachwycony polską kulturą, literaturą i historią.

for. ks. Arkadiusz Krzizak

Z życia naszej parafii

Odpust parafialny

W uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki, w Nowy Rok, nasza wspólnota parafialna p.w. Najświętszego Imienia Jezus przeżywała odpust parafialny, czcząc imię Jezus. Eucharystią, koncelebrowaną z księżmi: Arkadiuszem, proboszczem naszej parafii, Stanisławem i Rafałem, odprawił, a następnie homilię wygłosił ks. prałat Tadeusz Rusnak, nasz poprzedni proboszcz, który zakończył swą posługę duszpasterską wśród nas we wrześniu 2003 r.

Ks. Arkadiusz Krzizok serdecznie przywitał naszego poprzedniego Proboszcza, przywołując w krótkim wspomnieniu chwile wspólnych spotkań sprzed lat, gdy był jeszcze klerikiem naszego Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego, a ks. Rusnak wtedy właśnie proboszczem w kościele uniwersyteckim.

Świat wygania Chrystusa ze swojego życia. A dzieje się tak dlatego, że człowiek sam uważa się za boga. Ci, którzy odrzucili Boga, wcale nie czują się jednak szczęśliwi – mówił podczas kazania. I ciągnął dalej: Bóg chce być obecny w naszej modlitwie, w naszych sprawach i w naszym świadectwie wiary. Jeśli chrześcijanin odrzuci Chrystusa, nie może już więcej nazy-

wać się chrześcijaninem. Staje się po prostu duchowym trupem.

Na zakończenie uroczystości odpustowej zgromadzeni w kościele wierni uklękli przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, by wspólnie odmówić litanii do Najświętszego Imienia Jezus.

Wspólne kolędowanie

Niecodzienne przeżycie religijne było udziałem wiernych zgromadzonych w naszym kościele w niedzielę, 26 stycznia, kiedy to połączyły swoje siły muzyczne nasza schola dziecięca „Maciejki”, prowadzona obecnie przez Agnieszkę Kępowicz i Małgorzatę Chmurę, oraz schola młodzieżowa, której liderką jest Ewa Kruczek, by zaprosić nas do wspólnego z nimi kolędowania.

Św. Augustyn powiedział: „Kto dobrze śpiewa, dwa razy się modli”. Warto o tym pamiętać i rozwijać tę i podobne jej inicjatywy w przyszłości.

Przypomnijmy, że schola „Maciejki” uświetniła oprawę muzyczną niedzielnej Mszy św. o godz. 11, a schola młodzieżowa Mszy o godz. 16.

Bożena Rojek

Środa Popielcowa

Rozpoczyna czterdziestodniowy okres Wielkiego Postu. Tego dnia kapłan posypuje głowy wiernych popiołem, obowiązuje wstrzemięliwość od pokarmów mięsnych (od 14. roku życia) i post ścisły (między 18. a 60. rokiem życia), czyli ograniczenie liczby posiłków do trzech: jednego do syta oraz dwóch skromnych.

Warto wówczas uświadomić sobie kruchość naszego ludzkiego życia...

Droga Krzyżowa

To nabożeństwo polegające na symbolicznym odtworzeniu drogi Jezusa na śmierć i złożenia Go do grobu. Powstała z pragnienia kroczenia śladami Chrystusa. W samym zaś nabożeństwie chodzi o zrozumienie sensu cierpienia dla naszego zbawienia. Pomaga nam ono zgłębić potem ten sens w podejmowaniu naszych własnych decyzji o postępowaniu każdego dnia za Chrystusem drogą wyrzeczeń, samozaparcia i ofiary w duchu miłości. Niesienia na Jego wzór krzyża codziennych zadań i obowiązków.

Czy rzeczywiście potrafisz wyrzekać się siebie w konkretnych życiowych sytuacjach? Działać dla dobra innych, a nie tylko zaspakając własne potrzeby? Droga Krzyżowa to idealna okazja do rewizji własnego życia...

W naszym kościele w okresie Wielkiego Postu będą odprawiane dwa razy nabożeństwa Drogi Krzyżowej. Zachęcamy rodziców, by przychodzili wspólnie ze swoimi pociechami na to nabożeństwo o godz. 17.30. Będzie ono przeznaczane specjalnie z myślą o dzieciach. Pozostałych zaś wiernych zapraszamy na godz. 18.30.

Każdy będzie mógł wybrać według potrzeby serca, by jak najgłębiej zrozumieć i poczuć, co Jezus na drzewie krzyża wycierpiał dla wszystkich nas. Byśmy mogli spotkać się z Nim kiedyś „twarzą w twarz”. W niebie. Tak, jak nam to obiecał.

Gorzkie żale

To modlitwa liturgiczna odprawiana w niedziele w okresie Wielkiego Postu, nazywana także „Passio”, co znaczy ból, cierpienie, męka. Polega ona bowiem na śpiewaniu smutnych i żałosnych pieśni opiewających w prostych i jednocześnie rzewnych słowach szczegóły gorzkiej męki i śmierci Jezusa. Mają one pobudzić nas do współczucia i miłości dla ciężko cierpiącego Zbawiciela, a zarazem

Wielkopostny słownik języka serca katolika

do żalu i skruchy za grzechy jako prawdziwej przyczyny Jego śmierci krzyżowej.

Gorzkie żale to nabożeństwo, które otwiera nas na refleksję nad istotą cierpienia oraz zachęca do zadumy nad własnym postępowaniem. Czy w codziennym życiu pamiętamy, za jaką cenę zostaliśmy odkupieni? Ile Jezus na drodze krzyża wycierpiał dla nas? Warto nad tym pomyśleć, odrywając się „na godzinkę” od niedzielnej „beztroski”, by przyjść do kościoła...

W naszej świątyni nabożeństwo Gorzkich żali będzie się odbywać w każdą niedzielę Wielkiego Postu o godz. 17.00.

Kazania pasyjne głosić będzie ks. Arkadiusz Krzizok.

Rekolekcje

Od łac. *recolligere* oznacza *zbierać na nowo, powtórnie*. To okres poświęcony odnowie duchowej poprzez modlitwę, konferencje oraz spowiedź. To szczególny i wyjątkowy czas w roku liturgicznym Kościoła, czas „prostowania” życiowych ścieżek, porządkowania relacji z Bogiem i z bliźnimi.

W bieżącym wydaniu naszej gazetki prezentujemy program parafialnych rekolekcji wielkopostnych. Warto z nich skorzystać i w czasie Wielkiego Postu zatrzymać się na chwilę, wyciszyć i zamyślić. A może właśnie tegoroczne nauki rekolekcyjne będą dla ciebie, dla mnie powrotem do źródła?

Dobrze przeżyte rekolekcje wielkopostne mogą pomóc zrozumieć, że to *nie gwoździe przybiły Jezusa do krzyża, lecz mój własny grzech*, a więc moje słabości, namiętności, moja niewierność, kłamstwo, zdrada, oddalenie...

Dlatego warto będzie w czasie tych duchowych ćwiczeń stawiać sobie odważne pytania: jaka jest moja wiara? Czy naprawdę wierzę Bogu? Czy ufam Mu do końca? A jaka jest moja modlitwa? Czy umiem mówić Bogu o moich bólkach, ważnych dla mnie sprawach? Czy tylko rutynowo „zaliczam” praktyki religijne?

Otrzymane w uccziwości serca odpowiedzi pozwolą nam potem odczuć skruchę i silne postanowienie poprawy, a owocem tego będzie szczerza spowiedź św., która uleczy zbolełą od grzechów duszę. Wszystko to zaś może stać się źródłem wiary nadającej najgłębszy sens całemu naszemu dalszemu życiu.

Post, jałmużna, modlitwa

Trzy niezbędne filary dobrego przeżycia okresu Wielkiego Postu.

Może jest w naszym życiu taka rzecz, na którą tracimy mnóstwo czasu, a w rzeczywistości nie jest ona aż tak ważna, jak nam się wydaje? Czy nie warto więc z niej zrezygnować?

A czy moja modlitwa jest autentycznym spotkaniem z Bogiem? A więc otwarciem się na potrzeby drugiego człowieka? Także takiego, który mnie denerwuje? Czy umiem innym dać coś z siebie? Tak, by tracić dla nich swoje życie? Czas, pieniądze, zrezygnować z własnej wyгоды?

Jeśli na powyższe pytania w szczerości serca udzielimy pozytywnej odpowiedzi, znaczyć to będzie, że wiemy, czym są naprawdę te trzy wielkopostne praktyki.

Bożena Rojek

Chrzty

- 26.12.2013 Ignacy GOŁUCHOWSKI
- 26.12.2013 Jakub KRZYŻOSTANIAK
- 26.01.2014 Marek BADURA
- 26.01.2014 Fabian PERCHUN
- 23.02.2014 Karol KOLAŃSKI
- 23.02.2014 Hanna MALUSZKIEWICZ

Śluby

- 25.12.2013 Artur i Ewa SOBOLEWSCY

Pogrzeby

- 12.12.2013 Józef POŁONIECKI, lat 77
- 12.12.2013 Julia MRÓZ, lat 79
- 13.12.2013 Jan STĘPIEŃ, lat 78
- 23.12.2013 Genowefa MACIEJEWSKA, lat 88
- 28.12.2013 Marian GŁOWACZEWSKI, lat 83
- 31.12.2013 Teresa WIŚNIEWSKA, lat 85
- 07.01.2014 Dariusz KLAMCZYŃSKI, lat 49
- 08.01.2014 Kazimierz KOŻŁAK, lat 69
- 10.01.2014 Barbara GLUBIAK, lat 73
- 13.01.2014 Marian BAZANOWSKI, lat 66
- 18.01.2014 Anna KURZAWA, lat 60
- 29.01.2014 Stanisława KLUBEK, lat 80
- 29.01.2014 Ireneusz FICEK, lat 80
- 03.02.2014 Zdzisław SMUGA, lat 82
- 05.02.2014 Zdzisław RADZIWONKA, lat 68
- 05.02.2014 Paweł KWAŚNY, lat 23
- 06.02.2014 Marian KUSTRA, lat 87
- 10.02.2014 Tadeusz BARYŁKO, lat 79
- 10.02.2014 Maria GRACZ, lat 91
- 10.02.2014 Janina KOBIERECKA, lat 80
- 15.02.2014 Czesława BOGUSŁAWSKA, lat 82

Liturgiczna Służba Ołtarza

Ministranci roku 1947

W ostatnim numerze naszej gazetki opublikowaliśmy trzecią część artykułu Jerzego Wiczorka z cyklu „Zefirek historii”, który został zilustrowany aktualnym zdjęciem przedstawiającym dawną plebanię. Budynek ten należy obecnie do Zakładu Narodowego im. Ossolińskich.

W związku z tym otrzymaliśmy drogą elektroniczną wiadomość od pana Ryszarda Murawskiego, który załączył do niej niniejszą archiwalną fotografię i jednocześnie napisał, że czytając o dawnej plebanii przypominam

ktos z parafian rozpozna na nim siebie albo kogoś z rodziny, lub znajomych.

W uzupełnieniu niniejszej korespondencji dodajmy, że na prezentowanym zdję-

Ministranci w roku 1947

ciu pan Ryszard stoi drugi od lewej, na głowie ma czapkę. W 1947 r. miał 15 lat, dziś to 82-letni mężczyzna.

Naszemu Czytelnikowi serdecznie dziękujemy za nadesłanie tego pięknego wspomnieniowego materiału. Przy tej okazji zachęcamy także innych naszych parafian i czytelników do dzielenia się ważnymi dla Was sprawami, które mogą okazać się pożyteczne dla innych.

się do tego, aby liturgia była piękna. Słowo „ministrant” wskazuje szczególnie na służbę podczas Mszy św.

Ministrant jest pomocnikiem przy sprawowaniu Eucharystii i innych nabożeństw liturgicznych. Pomaga kapłanowi, gdy przygotowywany jest ołtarz i dary ofiarne potrzebne do sprawowania Mszy św.

Ministrant jest tym, który przynosi pewne określone przedmioty, które dla liturgii są niezbędne. One mają ludziom wiary wskazać na rzeczywistość pozaziemską.

Ministrant poprzez swoją służbę wskazuje, że każde nabożeństwo liturgiczne sprawowane w kościele jest nie tylko sprawą kapłana, lecz również całej wspólnoty wiernych.

Ministranci dziś

Zamieszczony powyżej tekst o ministrantach roku 1947 obra-

cd. na str. 8

Ministranci w roku 2014

sobie, jak wyglądała w 1947 r. dzisiejsza „Maciejówka”. Na jej tle sfotografowana została wtedy grupa ministrantów z jezuitą, ojcem Stanisławem Mirkiem na czele.

Zaprezentowane zdjęcie zostało zrobione w czasie gry w koszykówkę. Koszem była miska pozbawiona dna, zawieszona na kracie okna dzisiejszej „Maciejówki”. Ojciec Mirek był wówczas opiekunem ministrantów – kontynuuje swe wspomnienia nasz Czytelnik – często się z nami spotykał, organizował wycieczki, rozgrywki sportowe. Ja, niestety, nie mam wielu wspomnień z tego okresu, ponieważ byłem ministrantem w Waszej parafii tylko przez dwa lata – od 1947 do 1948 r. Później przeprowadziliśmy się z rodziną do innej dzielnicy Wrocławia. Większość chłopców mieszkała jednak wciąż na terenie parafii i w pobliżu kościoła. Z tych, których znałem bliżej, nikt już nie żyje. Pomyślałem sobie, że jeśli zdjęcie, które przesłałem, zostanie zamieszczone w gazetce, to może

zuje fragment z życia parafialnej Liturgicznej Służby Ołtarza tuż po zakończeniu II wojny światowej. A jak prezentują się ministranci i lektorzy dziś? Czy wiemy, kim naprawdę jest ministrant?

„Ministrant” (z łaciny) znaczy „służyć”. Służymy Bogu, kiedy przyczyniamy

Kandydaci na ministrantów

Liturgiczna ...

cd. ze str. 7

Ministranci i lektorzy mają swoje spotkania formacyjne, na których ustala się plan służby przy ołtarzu na najbliższy tydzień. Wtedy też, na przykład, przed mającymi nastąpić w parafii uroczystościami ustalane są funkcje liturgiczne i przeprowadzane próby ceremonii. Zbiórki ministranckie służą także pogłębianiu wiedzy teoretycznej i praktycznej oraz umacnianiu więzi koleżeńskich. Ministranci i lektorzy służą na Mszach św. w niedzielę oraz w dni powszednie.

Przy naszej parafii Liturgiczna Służba Ołtarza liczy obecnie 25 chłopców. Ich aktualnym opiekunem jest ks. Bartosz Barczyszyn. Do niego także mogą zgłaszać się chłopcy, którzy chcieliby służyć Panu Bogu przy ołtarzu. Spotkania formacyjne odbywają się w soboty o godzinie 10.00 w zakrystii naszego kościoła.

Prosimy rodziców, by zachęcali swoich synów, którzy przystąpili już do I komunii św., do zasilenia szeregów naszej parafialnej służby ołtarza. Młodszy mogą zostać kandydatami na ministrantów. Obecnie do tej zacnej posługi przygotowuje się 5 chłopców. Być ministrantem to wielki zaszczyt, ale także wyraz – zwłaszcza w dzisiejszych czasach – ogromnej odwagi. Cieszymy się obecnością ministrantów wszystkich stopni w naszej parafialnej wspólnoty i życzymy im pilności i wytrwałości w tej pięknej i niełatwej posłudze.

Bożena Rojek

Ogłoszenie

Poniżej publikujemy listę tych instytucji i osób z naszej parafii, które są zainteresowane uzyskaniem 1% podatku:

- Polskie Stowarzyszenie Diabetyków Koło Wrocław-Centrum, KRS 0000224202
- Caritas Archidiecezji Wrocławskiej, KRS 0000219742
- Fundacja Evangelium Vitae, KRS 0000259108
- Dolnośląska Fundacja Rozwoju Ochrony Zdrowia, KRS 0000050135
(w polu „cel szczegółowy” należy wpisać: „Dzwoneczek” Natalia Kępowicz)
- Fundacja dla Młodzieży, KRS 0000339553
(w informacjach uzupełniających należy wpisać: KSM Wrocław)
- Fundacja „Potrafię Pomóc” na Rzecz Dzieci Niepełnosprawnych z Wadami Rozwojowymi, KRS 0000303590

Dzieło pamięci Jana Pawła II

Chcemy służyć życiu

Fundacja Evangelium Vitae, według danych z Ministerstwa, w 2013 r. zajęła 492 miejsce na 7110 Organizacji Pożytku Publicznego działających w Polsce i z 1% podatku uzyskała kwotę 92 347,72 zł. Środki te wraz z otrzymywanymi darowiznami pozwoliły na przeprowadzenie wielu ważnych inicjatyw. Szerzej można o nich przeczytać na stronie Fundacji: www.fev.wroclaw.pl.

Nasi wrocławscy instruktorzy Modelu Creightona w pełni i z oddaniem stosują zdobytą wiedzę, przygotowując małżeństwa do korzystania z naprotechnologii. Cieszymy się stale rosnącą grupką poczętych, a nawet już urodzonych, dzięki naprotechnologii, dzieci. Działają także lekarze naprotechnolodzy

fol. Archiwum Sióstr Boromeuszek

uratować pięcioro dzieci – trzy dziewczynki i dwóch chłopców.

Byliśmy także współorganizatorami wrocławskich obchodów Dnia Dziecka Utraczonego, podczas których zainaugurowana została akcja budowy wrocławskiego grobowca i pomnika nagrobnego przedwcześnie zmarłych dzieci.

Może już wreszcie nadszedł czas na najważniejsze dzieło, o którym nie przestajemy

marzyć od lat: szkoła medyczna i szpital położniczo-ginekologiczny. Zbliży się kanonizacja Jana Pawła II. Może byłaby to dobra okazja, by także wrocławianie i Dolnoślązacy uczcili Papieża-Polaka godnym, żywym Pomnikiem – dziełem, które będzie służyło życiu od poczęcia po kres. Po-

fol. Archiwum Sióstr Boromeuszek

i mamy nadzieję, że wkrótce podejmą pracę w naszym gabinecie.

Przy Fundacji Evangelium Vitae działa Poradnia Rodzinna, w której można uzyskać porady oraz pomoc w rozwiązywaniu problemów małżeńskich, rodzinnych i wychowawczych, w nauce naturalnych metod planowania rodziny, a także porady prawne w trudnych sytuacjach życiowych. Dużym wsparciem dla samotnych matek i ubogich rodzin jest prowadzony przez Fundację Bank Niemowlaka, w którym gromadzimy wszystko, co jest potrzebne małym dzieciom. W ramach działalności Specjalistycznego Ośrodka Odpowiedzialnego Rodzicielstwa organizujemy warsztaty dla rodziców, naukę języka angielskiego dla mam z małymi dziećmi i wiele innych zajęć. Nieustannie działa tu także Okno Życia, dzięki któremu udało się

dzielić się tą wiadomością z najbliższymi, z sąsiadami, ze wszystkimi, którzy mogą pomóc. Niech tegoroczny 1% podatku wesprze tę budowę, niech wesprą ją nasze modlitwy, działania, składane ofiary. Niech pamięć o Janie Pawle II pozostanie żywa i ma ludzkie oblicze, jak Ten, który z miłości do nas stał się Człowiekiem.

s. Ewa Jędrzejak
prezes Fundacji Evangelium Vitae

Fundacja „Evangelium Vitae”
ul. Rydygiera 22-28; 50-249 Wrocław
tel. 509 437 479 lub 503 515 526;
www.fev.wroclaw.pl
fundacja@boromeuszki.pl
Nr konta bankowego:
50 1370 1301 0000 1701 4553 0000
KRS 0000259108

Rzymsko-katolicka Parafia
Najświętszego Imienia Jezus

**UWAGA
WAŻNE**

BIURO PARAFIALNE: Pl. Bpa Nankiera 16A
KOŚCIÓŁ: Pl. Uniwersytecki 1
50-140 Wrocław

PORZĄDEK NABOŻEŃSTW:

MSZE ŚWIĘTE:

NIEDZIELA

7.30, 9.30

11.00 - dla dzieci

12.30 (w III Niedz. mies. po łacinie)

16.00 - dla młodzieży (z wyjątkiem VII-VIII)

18.00

DNI POWSZEDNIE

7.30, 16.00 (z wyjątkiem VII-VIII), 18.00

NABOŻEŃSTWO

do MARYI WSPOMOŻYCIELKI WROCŁAWIA

wtorek - 18.30

NABOŻEŃSTWO

do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

środa - godz. 18.30

NABOŻEŃSTWO

ku czci Bożego Miłosierdzia

piątek - godz. 18.30

NABOŻEŃSTWO majowe i czerwcowe

codziennie (maj, czerwiec) - godz. 18.30

ADORACJA NAJŚW. SAKRAMENTU

pierwsza Niedziela miesiąca:

po każdej Mszy świętej
oraz od 17.00 do 18.00

pierwszy czwartek miesiąca:

od 17.00 do 18.00

RÓŻANIEC

październik: 17.30

listopad - za zmarłych: 17.30

DROGA KRZYŻOWA

okres Wielkiego Postu:

piątek, godz. 17.30 (dla dzieci)

piątek, godz. 18.30 (dla dorosłych)

GORZKIE ŻALE z kazaniem pasyjnym

okres Wielkiego Postu: niedziela, godz. 17.00

RORATY

okres Adwentu dla dorosłych: 6.30

(od poniedziałku do soboty; nie ma Mszy o 7.30)

dla dzieci: 17.00 (od poniedziałku do piątku)

SAKRAMENT CHRZTU

ostatnia niedziela miesiąca, godz. 12.30

(najpóźniej tydzień przed niedzielą chrztu
należy zgłosić się do kancelarii parafialnej)

NAUKA przed chrztem

dla rodziców dziecka i chrzestnych

piątek przed niedzielą chrztu, godz. 18.45

SPOWIEDŹ - sakrament pokuty

w tygodniu: pół godziny przed Mszą świętą

Biuro Parafialne

otwarte:

środa i czwartek

od 10.00 do 12.00

od 15.00 do 17.00

71 344 94 23

parafia.nij.wroclaw@gmail.com

www.uniwersytecki.archidiecezja.wroc.pl

SPRAWY LOSOWE

dot. pogrzebu proszę zgłaszać
w kancelarii, lub po Mszach św.
w zakrystii bez względu na dzień tygodnia

Parafia wspólnotą - wspólnot:

WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA

ZMIANA TAJEMNIC RÓŻAŃCOWYCH

pierwsza niedziela miesiąca

godz. 12.30, kościół

CHÓR MARIANUM

trzecia niedziela miesiąca

godz. 12.30, kościół

WSPÓLNOTA KRWI CHRYSUSA

poniedziałek, godz. 16.45, kościół

SCHOLA MACIEJKI - dzieci

sobota, godz. 10.00

Maciejówka

LITURGICZNA SŁUŻBA OŁTARZA

KANDYDACI - MINISTRANCI - LEKTORZY

sobota, godz. 10.00, zakrystia

KSM - KATOLICKIE

STOWARZYSZENIE MŁODZIEŻY

środa godz. 19.00, sala nr 15

Centrum Duszpasterskie

ul. Katedralna 4

KSM - SCHOLA MŁODZIEŻOWA

niedziela, godz. 15.00, kościół

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS

poniedziałek i piątek,

plebania

godz. 17.00 - 18.00

rekolekcje wielkopostne

w kościele uniwersyteckim
Wielki Post 2014 r.

5 marca – ŚRODA POPIELCOWA
rozpoczęcie ćwiczeń duchowych
Msza św. i posypanie popiołem
godz. **7.30, 9.00, 16.00, 18.00**

KRĄG BIBLIJNY

lectio divina – przygotowanie do niedzieli
wszystkie soboty Wielkiego Postu,
początek od 15.03
godz. **16.45**
prowadzi ks. Bartosz

NIEDZIELA

Eucharystia z homilią
godz. **7.30, 9.30, 11.00** – dla dzieci
12.30, 16.00 – dla młodzieży, 18.00

GORZKIE ŻALE

z kazaniem pasyjnym
w każdą niedzielę
godz. **17.00**
prowadzi ks. Arkadiusz

DROGA KRZYŻOWA - piątek

godz. **17.30** - dla dzieci
godz. **18.30** - dla dorosłych
godz. **19.15** - dla młodzieży w kościele
św. Piotra i Pawła na Ostrowiu Tumskim

DROGA KRZYŻOWA

dla osób niepełnosprawnych i chorych
28 marca - PIĄTEK - godz. **14.30**

ADORACJA

NAJŚW. SAKRAMENTU

CZWARTEK

6 marca i 10 kwietnia
godz. **16.45 - 18.00**

NAUKA REKOLEKCYJNA

30.03 - NIEDZIELA

31.03 - PONIEDZIAŁEK

01.04 - WTOREK

02.04 - ŚRODA

dla parafian:

ks. Aleksadner Radecki

godz. **16.00**

dla młodzieży:

O. Adam Szustak

godz. **19.00**

PASJA - inscenizacja teatralna

12 kwietnia - SOBOTA

godz. **19.00**

SAKRAMENT POKUTY

pół godziny przed MSZĄ św.
w ciągu tygodnia

WIELKI TYDZIEŃ

W KOŚCIELE UNIWERSYTECKIM

NIEDZIELA PALMOWA

godz. 7.30, 9.30, 11.00, 12.30, 16.00, 18.00 - MSZA ŚW. z POŚWIĘCENIEM PALM
godz. 17.00 – GORZKIE ŻALE z kazaniem pasyjnym

WIELKI CZWARTEK

Dzień ustanowienia sakramentów: Eucharystii i Kapłaństwa

godz. 18.00 - MSZA WIECZERZY PAŃSKIEJ
Msza Wieczery Pańskiej kończy się przeniesieniem Najświętszego Sakramentu do kaplicy adoracji. Przyjdźmy adorować Jezusa ukrytego w Sakramencie Ołtarza. Trwajmy w radosnej atmosferze wieczernika, dziękując i uwielbiając Boga za Jego obecność wśród nas w Chlebie Eucharystycznym.
Adoracja w kaplicy adoracji do godz. 21.00

WIELKI PIĄTEK

Wielki Piątek to dzień, który przypomina nam cierpienie i śmierć Zbawiciela.

Nasze myśli powinny się w tym dniu koncentrować na tajemnicy Odkupienia.

godz. 8.00 - 17.30 Adoracja Najśw. Sakramentu w kaplicy adoracji
godz. 15.00 - DROGA KRZYŻOWA
godz. 18.00 - LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ

Zgodnie ze starożytną tradycją w Wielki Piątek i w Wielką Sobotę Kościół nie sprawuje Eucharystii.

Liturgia Wielkiego Piątku składa się z liturgii słowa wraz z modlitwą powszechną, adoracji krzyża,

Komunii św., i przeniesienia Najśw. Sakramentu do grobu Pańskiego.

Adoracja przy Bożym Grobie do godz. 21.00

WIELKA SOBOTA

Dzień ten jest dniem uwielbienia Chrystusa Pana, umęczonego za nas i złożonego do grobu.

Kościół oczekuje Zmartwychwstania.

godz. 8.00 – 20.30 Adoracja Najśw. Sakramentu przy Bożym Grobie.
godz. 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00 - Poświęcenie pokarmów na wielkanocny stół
godz. 21.00 - LITURGIA WIGILII PASCHALNEJ
oraz PROCESJA REZUREKCYJNA

Wigilia Paschalna nawiązuje do nocy paschalnej, w czasie której Izraelici zostali wybawieni z niewoli egipskiej. Szczególnie zaś jest nawiązaniem do nocy Zmartwychwstania Chrystusa. Wigilia Paschalna składa się z obrzędu poświęcenia ognia – światło symbolizuje Chrystusa Zmartwychwstałego, liturgii Słowa, liturgii chrzcielnej oraz liturgii eucharystycznej. Na liturgię przynosimy świece. Liturgia Wigilii Paschalnej kończy się procesją rezurekcyjną.

SAKRAMENT POKUTY: Wielki Czwartek, Piątek, Sobota.

godz. 8.00 - 10.00 rano i 16.00 – 17.30 popołudniu

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

„Oto dzień, który Pan uczynił, radujmy się w nim i weselmy !”

Msze święte:

godz. 9.30, 11.00, 12.30, 16.00, 18.00

Obrzęd Mszy świętej po łacinie – *Ordo missae*

OBRZĘDY WSTĘPNE

In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Amen.

albo:

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.

Et cum spiritu tuo.

SPOWIADAM SIĘ BOGU...

Fratres, agnoscámus peccáta nostra, ut apti simus ad sacra mystéria celebránda:

Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitátione, verbo, ópere et omissióne, mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper Virginem, omnes Angelos et Sanctos, et vos, fratres, orare pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Misereátur nostri omnipotens Deus et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam aetérnam.
Amen.

PANIE, ZMIŁUJ SIĘ NAD NAMI

Kýrie, eléison. Kýrie, eléison.

Christe, eléison. Christe, eléison.

Kýrie, eléison. Kýrie, eléison.

CHWAŁA NA WYSOKOŚCI BOGU...

Gloria in excelsis Deo et in terra pax homínibus bonae voluntátis. Laudamus te, benedicimus te, adoramus te, glorificamus te, gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam, Domine Deus, Rex caelestis, Deus pater omnipotens. Domine Fili unigénite, Iesu Christe, Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris; qui tollis peccata mundi, miserere nobis; qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram; qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. Quoniam Tu solus Sanctus, Tu solus Dominus, Tu solus Altissimus, Iesu Christe, cum Sancto Spíritu in gloria Dei Patris. Amen.

LITURGIA SŁOWA

Dóminus vobiscum. - Et cum spiritu tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum...

- Glória tibi, Domine.

Verbum Dómini.

- Laus tibi, Christe.

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

Orate, fratres, ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.

Suscipiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis ad laudem et glóriam nóminis sui, ad utilitatem quoque nostram totiúsque Ecclesiae suae sanctae.

MODLITWA EUCHARYSTYCZNA II

Dóminus vobiscum. - Et cum spíritu tuo.

Sursum corda. - Hábemus ad Dóminum.

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

- Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutáre, nos tibi, sancte Pater, semper et ubique grátias ágere per Filium dilectiónis tuae Iesum Christum, Verbum tuum per quod cuncta fecísti: quem misísti nobis Salvatórem et Redemptórem, incarnátum de Spíritu Sancto et ex Virgine natum. Qui voluntátem tuam adimplens et pópulum tibi sanctum acquirens exténdit manus cum patetúret, ut mortem sólveret et resurrectiónem manifestáret. Et ideo cum Angelis et ómnibus Sanctis glóriam tuam praedicámus, una voce dicéntes:

ŚWIĘTY, ŚWIĘTY, ŚWIĘTY...

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sábaoth. Pleni sunt caeli et terra gloria tua. Hosanna in excelsis. Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

KONSEKRACJA

Vere Sanctus es, Dómine, fons omnis sanctitátis. Haec ergo dona, quaesumus, Spíritus tui rore sanctifica, ut nobis Corpus et ☩ Sanguis fiant Dómini nostri Iesu Christi. Qui cum Passióni voluntárie traderétur, accépit panem et grátias ágens fregit, déditque discipulis suis, dicens:

ACCÍPITE ET MANDUCATE EX HOC OMNES:

HOC EST ENIM CORPUS MEUM,

QUOD PRO VOBIS TRADATUR.

Simili modo, postquam cenátum est, accípiens et cálicem, íterum grátias ágens dedit discipulis suis, dicens:

ACCÍPITE ET BIBITE EX EO OMNES:

HIC EST ENIM CALIX SANGUINIS MEI

NOVI ET AETERNI TESTAMENTI,

QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR

IN REMISSIONEM PECCATORUM.

HOC FÁCITE IN MEAM COMMEMORATIONEM.

OTO WIELKA TAJEMNICA WIARY...

Mysterium fidei.

Mortem tuae annuntiámus, Dómine, et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

PRZEZ CHRYSZTUSA, Z CHRYSZTUSEM,

I W CHRYSZTUSIE...

(...) *Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, est tibi Deo Patri omnipoténti, in unitáte Spíritus Sacti, omnis honor et glória per ómnia saecula saeculórum.*

Amen.

OBRZĘD KOMUNII – OJCZE NASZ ...

Praecéptis salutáribus móni, et divína institutióne formáti, audémus dícere:

Pater noster, qui es in caelis: sanctificétur nomen tuum; advéniat regnum tuum; fiat volúntas tua, sicut in caelo, et in terra. Panem nostrum cotidiánium da nobis hodie; et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debítóribus nostris; et ne nos indúcas in tentatióne; sed líbera nos a malo.

Libera nos, quaesumus, Dómine, ab ómnibus malis, da propítium pacem in díebus nostris, ut, ope misericórdiae tuae adiúti, et a peccáto simus semper líberi et ab omni perturbatióne secúri: exspectántes beátam spem et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in saecula.

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis: «Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis»: ne respicias peccáta nostra, sed fidem Ecclesiae tuae; eámque secúndum voluntátem tuam pacificáre et coadunáre dignéris. Qui vivis et regnas in saecula saeculórum.

Amen.

Pax Domini sit semper vobiscum.

Et cum spíritu tuo.

Oferte vobis pacem. - przekazujemy sobie wzajemnie znak pokoju

BARANKU BOŻY...

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, dona nobis pacem.

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.

Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

PANIE, NIE JESTEM GODZIEŃ...

Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum,

sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

KOMUNIA – CIAŁO CHRYSZTUSA...

Corpus Christi.

Amen.

OBRZĘD ZAKOŃCZENIA

Dóminus vobiscum. - Et cum spíritu tuo.

Benedícat vos omnipotens Deus, Pater et Filius, ☩ et Spíritus Sanctus. - Amen.

Ite, missa est.

- Deo grátias.

Przy Kościele Uniwersyteckim

Pismo wspólnoty parafialnej pod wezwaniem Najświętszego Imienia Jezus we Wrocławiu

Redakcja

Bożena Rojek (*redaktor naczelna*)

Iwona Demczyszak

Agnieszka Kępowicz

ks. Arkadiusz Krziżok (*asystent kościelny*)

Sławomir Opasek

Elżbieta Rulińska (*redaktor techniczna*)

Adres

pl. Bpa Nankiera 16a

50-140 Wrocław

tel. 71 344 94 23

E-mail: naszagazetka@op.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo

do skrótów i opracowań redakcyjnych.

www.uniwersytecki.archidiecezja.wroc.pl